fotbal

CU PUȚINE EXCEPȚII „CAVALERII FLUIERULUI" ȘI-AU FĂCUT DATORIA

DIVIZIA A 1971-1972 — Retrospectivă

Este inutil să mai teoretizăm, arătînd cît de important este rolul arbitrajului, nu numai în buna desfășurare a meciurilor de fotbal și în realizarea unor rezultate corecte, care să reflecte capacitățile tehnice, fizice și morale ale echipelor angajate în luptă, ci și în obținerea unor progrese reale în acest sport. Evident, aceste progrese sînt condiționate, în primul rînd, de procesul de instruire a sportivilor, de ambiția și perseverența cu care se pregătesc aceștia. Dar ele nu pot fi înfăptuite, dacă arbitrajul nu-și aduce și el contribuția la apărarea principiului care stă la baza oricărei întreceri sportive, și anume acela că **victoria trebuie să revină celui mai bun.** Pentru aceasta este, însă, nevoie ca regulamentul să fie aplicat, fără nici o abatere, în litera și spiritul lui, dîndu-se cale liberă numai jocului corect, neacceptîndu-se ca victoria să fie obținută prin mijloace neloiale, prin încălcarea regulilor de joc. Aceasta cere, însă, din partea „cavalerilor fluierului" competență, curaj, spirit de răspundere și, bineînțeles, CORECTITUDINE.

Cum s-au făcut simțite toate acestea însușiri, în activitatea de arbitraj desfășurată în campionatul nu de mult încheiat, în principal în divizia A? La această întrebare nu se poate răspunde, decît trecînd în revistă TOATE arbitrajele din campionatul trecut și ferindu-ne să le ținem minte, așa cum se obișnuiește, numai pe cele care au provocat discuții, la timpul lor. Aplecîndu-ne asupra calificativelor care au fost acordate celor 36 de arbitri care au condus cele 240 de meciuri ale diviziei A, ajungem la concluzia că **activitatea de arbitraj a fost corespunzătoare, puține fiind meciurile în care arbitrii au comis greșeli grave. Trebuie să arătăm, de altfel, că, din cele 1 200 de stele pe care le-ar fi putut obține arbitrii, dacă în toate cele 240 de meciuri ar fi avut calificativul maxim — cinci stele — conducătorii jocurilor au primit din partea cronicarilor noștri 1 036 de stele (cu trei mai mult decît în campionatul 1970—1971).** De 117 ori, au fost acordate arbitrilor cinci stele, de multe ori în condițiile unor meciuri extrem de dificile. Astfel privite, capătă o greutate și mai mare cele cinci stele pe care le-au primit **N. Petriceanu** la meciurile Farul Constanța — Sport Club Bacău (1—1) și F. C. Argeș — U. Cluj (0—0), **N. Rainea** la partidele Steagul roșu — U.T.A. (0—1) și Universitatea Craiova — Universitatea Cluj (0—1), **N. Cursaru,** la meciul F. C. Argeș — Rapid (2—1), **Gh. Limona,** la jocul Petrolul — Steagul roșu (0—0), **Chevorc Ghemigean,** la întîlnirea U.T.A. — Universitatea Cluj (1—0), **Aurel Bentu,** la meciul A.S.A. — U.T.A. (0—0), **Ion Rus,** la meciul Dinamo — C.F.R. Cluj (0—0), **M. Rotaru,** la jocul Steaua — Universitatea Craiova (1—1) etc. etc.

Nu uităm, însă, în același timp, că **a existat și un caz în care conducătorul partidei n-a obținut nici o stea.** Această nedorită performanță a realizat-o **Zaharia Drăghici,** prin arbitrajul său sovăielnic, cu grave carențe în final, din meciul Politehnica Iași — Rapid. De asemenea, nu este admisibilă o asemenea manifestare de fugă de răspundere, cum a fost aceea a lui **Vasile Dumitrescu, care a mutat în afara careului o infracțiune comisă în interiorul careului,** de către Rapid, în partida din retur cu Steaua (și este vorba de un arbitru care are în urma lui o prestigioasă carieră). Nu mai puțin a surprins maniera de arbitraj a lui **Gheorghe Popovici,** în cea de a doua repriză a partidei Dinamo — Universitatea Cluj, cînd oaspeților nu le-a mai fost asigurată aproape de loc protecția regulamentului. Ar trebui să mai spunem că n-am avut motive de a fi pe deplin mulțumiți nici de evoluția unui arbitru ce se afirmase puternic în ultimul timp, **Otto Anderco,** mai ales dacă ne referim la arbitrajul său lipsit de autoritate din partida Dinamo — Steaua, din turul campionatului. Și, evident, mai sînt și alte exemple.

Colegiul central al arbitrilor n-a făcut încă analiza activității de arbitraj, în ediția 1971—72. O va face, ca de obicei, în preajma începerii noului campionat, cu prilejul tradiționalei consfătuiri a „cavalerilor fluierului" din primele eșaloane. Dar, unele opinii ale acestui organism le-am putut cunoaște de pe acum, în urma unei convorbiri pe care am avut-o cu ing. **Andrei Rădulescu,** președintele Colegiului central al arbitrilor.

„La ora bilanțului, dincolo de micile sau marile nemulțumiri, juste sau nejuste care vor exista cît va exista și arbitrajul, la noi ca și oriunde, se poate afirma că partidele din campionatul 1971—72 au fost, în general, bine arbitrate. Remarcabil este, în special, faptul că, în finalul competiției, la temperaturile cele mai înalte, spre deosebire de alți ani, arbitrajul n-a ridicat nici o problemă, **nesemnalîndu-se nici un caz în care el ar fi influențat jocul și, cu atît mai puțin, rezultatul.** Ca niciodată — cu riscurile inerente — **Colegiul a perseverat în a titulariza elemente tinere, conștient fiind de faptul că vechea garnitură se destramă și că trebuie călîți în focul marilor încleștări, cei care vor lua locul arbitrilor consacrați, ajunși la limita de virstă.** Să ne gîndim că arbitri ca **Iosif Ritter, Cornel Nițescu** și **Vasile Dumitrescu** și-au încheiat activitatea. Și, fiindcă știu cît de grea este pentru arbitri clipa despărțirii de activitatea pe care au îndrăgit-o, în ciuda atîtor amintiri neplăcute, nu mai amintesc și numele altor arbitri de prima mînă, pe care îi despart doar un an sau doi de momentul cînd vor părăsi scena. Așa stînd lucrurile, ne-am străduit să impunem pe terenurile noastre de fotbal, la meciurile de divizia A, o serie de arbitri tineri, care în urmă cu un an ar fi constituit semne de întrebare pentru jucători și spectatori. Mă refer la **Vasile Topan, Traian Moarcăș, Constantin Ghiță, Ion Cîmpeanu, Tudorel Lecca, Ion Chilibar, Vasile Liga, Zoltan Szecsei** și, cel mai recent nume apărut pe firmamentul diviziei A: **Emil Păunescu.** Și nu ne oprim aici. În viitorul campionat, va evolua la centru și arbitrul timișorean **Gabriel Blau,** care s-a impus în confruntările din divizia B.

După cum se știe, titlul de cel mai bun arbitru a fost acordat lui N. Petriceanu, ținîndu-se seama de notele observatorilor federali, ale observatorilor Colegiului central al arbitrilor, ale cronicarilor ziarului „Sportul" și ai revistei „Fotbal", ca și de dificultatea meciurilor pe care le-au condus. Clasamentul este următorul: 1. N. Petriceanu — media 9.42; 2. Gh. Limona 9,37; 3. N. Rainea 9.03; 4. C. Petrea 8,98; 5. A. Bentu 8,92; 6. Ch. Ghemigean 8,64; 7. Otto Anderco 8,54; 8. N. Cursaru 8,46; 9. Vasile Topan 8,44; 10. I. Rus 8,27. În aceeași ordine de idei, se cuvine evidențiat **Mircea Rotaru,** pentru buna sa comportare la asprul baraj de după campionat.

Colegiul este conștient că a avut și o serie de lipsuri, în special la capitolul delegărilor, care au fost criticate uneori. Și nu nemotivat. Dar problema aceasta este una dintre cele mai dificile, ea depinzînd de forma arbitrilor, de absența la un moment dat a unora dintre ei (suspendați sau indisponibili) și de o... mie de considerații care privesc orașul de baștină al arbitrilor, locul lor de muncă, presupusele lor amiciții etc. etc.

În orice caz, începem și noi pregătirile pentru viitorul campionat. Și îl începem cu cursul de arbitri de la Piatra Neamț, dintre 29 iulie și 4 august, la care vor participa 80 de arbitri români și 6 din alte țări.

Ne cunoaștem răspunderile. Și vrem să le facem față!"

Jack BERARIU

● Cele mai multe meciuri au fost conduse de N. Rainea (14), I. Rus, M. Rotaru, Gh. Limona, O. Anderco și Aurel Bentu (12), N. Petriceanu și Ch. Ghemigean (11), V. Pădureanu, N. Cursaru, C. Petrea și V. Dumitrescu (10).

● Clasamentul arbitrilor, pe baza mediei de stele acordate de cronicarii noștri, arată astfel: 1. V. Pădureanu 4.70 (a obținut 47 de stele în 10 partide); 2. N. Rainea 4,64 (15:14); 3—4. N. Petriceanu și Ch. Ghemigean 4.63 (51:11); 5—6. C. Petrea și N. Cursaru 4.50 (45:10).

● De 21 ori au fost acordate 3 stele, de 3 ori două stele și o dată... nici o stea.

Micro-interviu

...CU AL 11-lea POSESOR AL ECUSONULUI F.I.F.A., V. PĂDUREANU

Vacanța competițională s-a încheiat peste tot și „febra" pregătirilor pentru noul campionat a cuprins, fără excepție, întreaga sferă de manifestare a fotbalului nostru. Echipele au ieșit din nou pe teren, jucătorii au început iarăși aspra muncă a acumulărilor și, odată cu ei — poate puțin surprinzător pentru unii — și arbitrii. Da, arbitrii. Pentru că și „cavalerii fluierului" au nevoie de o pregătire de bază, specifică unei activități care le pretinde mișcare continuă, prezență pe față și multă rezistență fizică.

...Așa l-am întîlnit recent, la lucru, pe Victor Pădureanu, arbitrul nr. 1 al anului trecut și cel mai „tînăr" posesor al ecusonului F.I.F.A. La 48 de ani, de curînd împliniți, Victor Pădureanu nu trădează nici vîrsta și cu atît mai puțin, cele două decenii încheiate în slujba regulamentului, pe terenul de fotbal.

— Chiar două decenii? — l-am întrebat.

— Da. De la primul meci condus în iunie 1952 și pînă în vara acestui an...

— Și cîte întîlniri s-au adunat la un loc?

— În total 720, dintre care: 482 la centru, 96 de divizia A, 28 de partide internaționale, la nivel de club, și alte 6 inter-țări.

Un palmares, să recunoaștem, impresionant care i a adus reputatului nostru arbitru, pe lîngă inerentele mici nemulțumiri și decepții — și multe satisfacții, calificative la superlativ, considerații măgulitoare.

— Și cea mai frumoasă dintre acestea?...

— Chiar dacă nu e neapărat cea mai frumoasă, eu o reține cu prioritate pe cea mai valoroasă și mai recentă: atribuirea, în cursul lunii trecute, a ecusonului FIFA. Sînt acum, cel de al 11-lea arbitru român, posesor al unei asemenea înalte distincții internaționale

— Campionatul care se apropie este un nou și potrivit prilej de a reedita bunele aprecieri de care vă bucurați în rîndul arbitrilor noștri divizionari...

— Este, de fapt, penultimul meu an competițional, înaintea retragerii din activitatea oficială. Pe undeva, poate, încep să-și facă loc în suflet, firesc aș spune, nostalgia. Deocamdată însă pregătirea și dorințele pentru viitor sînt totuși dominante.

— Și care sînt aceste dorințe?

— Campionatul care vine să-mi ofere posibilitatea de a confirma pe plan intern și internațional, „ecusonul", conducînd meciuri de bună calitate și la nivel constant de cinci stele și nota zece!

— Succes!

Mihai IONESCU

PREGĂTIRILE JUNIORILOR

Echipele naționale de juniori ale României care se află în pregătiri la Timișoara vor susține duminică la Reșița două importante întîlniri: ROMÂNIA II — C.S.M. REȘIȚA (tineret-rezerve) și ROMÂNIA I — C.S.M. REȘIȚA.

Acestea reprezintă ultimele jocuri de verificare ale echipelor noastre reprezentative în vederea participării la tradiționalul turneu internațional „Prietenia".

D. GLAVAN-coresp.

ACUM SÎNT ȘASE...

Zilele trecute, o știre ne anunța constituirea unui nou club de fotbal, Sportul studențesc (reușita F. C. Argeșului contaminează...), al cărui vicepreședinte e asistentul universitar **Eugen Banciu.** Îmi închipui că nu l-ați uitat chiar așa de repede pe fostul înaintaș al Progresului, spaima Rapidului; era suficient ca el să apară pe tunelul de la „23 August" pentru ca feroviarii să fie pe jumătate învinși. Un glumeț remarca chiar că vicepreședintele Sportului studențesc va... asigura patru puncte clubului său în cele două întîlniri cu unsprezecele din Grant. Dar să lăsăm glumele de-o parte. Luînd act de intrarea a încă unui fost jucător de performanță în viața de organizare a fotbalului, la eșalonul său de calitate, am făcut o numărătoare și am ajuns la cifra de șase foști jucători de renume care conduc astăzi în mod direct cluburi de frunte ale țării noastre.

La Steaua, fostul internațional **Gheorghe Popescu** are de mulți ani — în calitate de vicepreședinte — responsabilitatea fotbalului din marele club militar. De la Cluj am venit de multe ori cu bune impresii pe care ni le-a lăsat sîrguința lui **Remus Cîmpeanu,** încă jucător activ și căpitan al lui „U", întru rezolvarea multiplelor greutăți, probleme și dificultăți care apar în viața unei echipe, Cîmpeanu fiind secretarul activ al secției studenților din orașul de pe Someș. **Alexandru Ene,** atîția ani un exemplu de dăruire pentru victorie sub culorile lui Dinamo, a fost numit în funcția de vicepreședinte al clubului cu misiunea dirijării întregii activități fotbalistice. Fostul internațional dinamovist are în muncă lui avantajul unui prestigiu sportiv și moral de necontestat. Ca și **Ilie Greavu,** venit la puține zile după fostul său coechipier din națională, în aceeași funcție, la Rapid. Împrejurările mi-au oferit prilejul să-l văd pe inimosul fost fundaș din Giulești în plină acțiune. Pune mult suflet, știe să vorbească jucătorilor, a realizat în cîteva luni progrese uimitoare în „intrarea într-un rol" deloc ușor. Ne-am bucurat că Farul n-a uitat de seriozitatea și marea putere de muncă a unui fost jucător al său. **Constantin Tîlvescu,** și i-a încredințat un post similar cu acela al lui Ene și Greavu. Și el depune toate străduințele, dublate de competență, în funcția care i s-a încredințat. Avem deci șase conducători de cluburi foști jucători reputați și respectați și, să sperăm, plutonul lor se va mări, ajungîndu-se astfel la rezolvarea unei vechi și mereu acute probleme a fotbalului nostru — problema conducătorilor de secții.

Aș vrea să cred că factorii de răspundere nu așteaptă minuni peste noapte, ca rezultate competiționale, de la acești mai vechi sau mai noi conducători ai fotbalului. Principalul și urgentul îl reprezintă fortificarea ca organizare a secțiilor pe care ei le au în responsabilitate, făcute cu mijloacele pe care ei, ca foști jucători, le știu mult mai bine, pentru că știu care sînt principalele deficiențe din viața echipelor noastre de performanță. Mai departe, sîntem siguri că aportul acestor nume de rezonanță ale fotbalului nostru, se va simți pe planul disciplinei, al atmosferei din secții, al creării unor raporturi convenabile și fructuoase între conducere și antrenori, antrenori și jucători. Prin asta trebuie judecată mai întîi munca lor. Și, mai departe, performanța trebuie văzută în ansamblu și nu judecată printr-un meci, printr-un eșec, printr-un gol.

Urîndu-le mult succes în noul sezon foștilorași ai gazonului — astăzi deținătorii unor roluri de răspundere în organizarea fotbalului — așteptăm mărirea plutonului lor.

Eftimie IONESCU

REGATA DE LA MÜNCHEN ULTIM TEST PREOLIMPIC

Pe pista de apă de la München, se desfășoară — în acest sfîrșit de săptămînă — întrecerile „Regatei preolimpice", ultim examen de bază pentru schifiști, înaintea confruntărilor din cadrul J.O. La startul celor 7 probe au fost înscrise echipaje din 18 țări: Australia, Austria, Belgia, Brazilia, Cehoslovacia, Danemarca, Elveția, Franța, R. F. a Germaniei, Italia, Noua Zeelandă, Norvegia, Olanda, România, Spania, Suedia, S.U.A. și Ungaria. Deși la acest concurs de amploare nu participă cîteva reprezentative puternice (R. D. Germană, U.R.S.S.), prezente în urmă cu două săptămîni la Lucerna, regata de la München poate fi considerată deosebit de importantă, prin forța competitorilor și prin situarea ei foarte aproape de întrecerile olimpice. Țara noastră este prezentă cu echipajul de schif 4 fără cîrmaci (E. Tușa, D. Ivanov, D. Grumezescu, I. Oanță), care în sezonul actual a cîștigat importantele regate de la Mannheim și Ratzeburg și a ocupat locul secund la Grünau (după echipa R. D. Germane — campioană olimpică și mondială). Cei patru rameri români au de înfruntat echipaje valoroase, ca cele din R. F. a Germaniei, Noua Zeelandă, Elveția și Ungaria. O altă cursă așteptată cu viu interes este a schifurilor de 8+1, datorită, în principal, „duelului" dintre echipajul R. F. a Germaniei (locul II la Lucerna) și campioana europeană și medaliata cu bronz la mondiale, Noua Zeelandă. Edificatoare va fi și proba de 4+1, unde schifiștii vest-germani, campioni mondiali în 1970 și europeni în 1969 și 1971, vor trebui să facă față ramerilor neo-zeelandezi, cehoslovaci, americani, elvețieni și italieni. Finalele „Regatei preolimpice" sînt programate duminică.

RECORD MONDIAL ȘI EUROPEAN LA ÎNOT

În cadrul campionatelor de înot ale Japoniei, sportiva Mayumi Aoki a obținut un nou record mondial în proba de 100 m delfin: 1:03.9 (vechiul record a aparținut americancei Alice Jones cu 1:04,1).

La bazinul olimpic din München au început întrecerile campionatelor de natație ale R.F. a Germaniei. În prima zi de concurs, Walter Kusch a stabilit un nou record european în proba de 200 m bras cu timpul de 2:24,5. Pe locul secund s-a clasat Gregor Retz cu 2:28.1. Cursa masculină de 200 m delfin s-a încheiat cu victoria lui Folkert Meuw, cronometrat în 2:07,6. Cea de-a treia finală a zilei — proba feminină de 200 m mixt — a revenit înotătoarei Helmi Boxberger, cu timpul de 2:31,1. În seriile probei de 100 m liber masculin, cel mai bun rezultat a fost obținut de Werner Lampe cu 54.1.

REPREZENTATIVA FEMININĂ DE BASCHET A PLECAT ÎN R. P. CHINEZĂ

Ieri, la ora prînzului, reprezentativa feminină de baschet a României a plecat în R.P. Chineză pentru a efectua un turneu în compania echipei țării gazdă. Au făcut deplasarea: Gabriela Nicola, Gabriela Ciocan, Suzana Szabados, Clara Szabo, Liliana Rădulescu, Bogdana Diaconescu, Viorica Boca, Suzana Czege, Angela Tita, Doina Stancu, Ecaterina Vigh, Doina Prăzaru. Antrenori: S. Ferenez și I. Nicolau; medic: dr. Livia Drăgănescu; conducător al delegației: prof. C. Mogoș.

Lotul român se va înapoia în țară la 12 august.

Selecționata masculină a României va susține și ea un turneu în R.P. Chineză, începînd de la 11 august.

---

sportul în lume

CU PRILEJUL SĂRBĂTORII NAȚIONALE A POPORULUI POLONEZ

POLONIA — CU O VECHE TRADIȚIE OLIMPICĂ — VIZEAZĂ LA J.O. UN LOC PRINTRE FRUNTAȘE

Sportul în Polonia a devenit un factor important de educare, de întărire a sănătății cetățenilor, de ridicare a capacității lor de muncă. Datorită grijii permanente a Partidului Muncitoresc Unit Polonez, educația fizică și sportul cunosc în Polonia populară condiții prielnice de dezvoltare și satisfac, în acest domeniu, nevoile sociale.

În centrele sportive, pe stadioane, în săli și piscine se antrenează cei mai buni sportivi polonezi în vederea participării la Jocurile Olimpice. Dar înainte de a ne ocupa de aceste pregătiri, vom trece pe scurt în revistă participarea sportivilor polonezi la edițiile precedente ale J.O.

Echipa Poloniei a participat pentru prima oară la J.O. în anul 1924, la Paris. Dar, trebuie să subliniem faptul că înaintea acestui „start" oficial, sportivii polonezi au mai fost prezenți la diferite ediții ale J.O., participînd individual.

Primul start al echipei Poloniei, care număra 78 de sportivi, a avut loc cu 48 de ani în urmă, la Jocurile Olimpice de la Paris, cînd au cucerit două medalii.

Patru ani mai tîrziu, la J.O. de la Amsterdam, sportivii polonezi au obținut prima medalie de aur prin sportiva Halina Konopacka, care la proba de aruncare a discului a stabilit atunci un nou record mondial cu rezultatul de 39,62 m. Un adevărat triumf a fost repurtat de mica echipă a Poloniei, formată doar din 20 de sportivi, care a participat la J.O. din 1932 de la Los Angeles. Acolo ei au obținut nu mai puțin de 7 medalii, dintre care două de aur, Stanislawa Walasiewicz a cîștigat proba de 100 m stabilind un record mondial cu 11,9, iar Janusz Kusocinski a ocupat primul loc la 10 000 m cu 30:11,4 (record olimpic).

După cel de al doilea război mondial, Polonia a fost prezentă la J.O. din 1948 de la Londra cu 25 de sportivi. Ei au cucerit atunci o singură medalie de bronz, prin boxerul de categorie pană, Alekse Antkiewicz, care a reprezentat o mărturie a renașterii din ruine a sportului nostru.

La J.O. de vară, sportivii polonezi au cucerit pînă în prezent 96 de medalii, dintre care 21 de aur, 28 de argint și 49 de bronz. Cel mai mare număr de medalii — 23 — au fost obținute la J.O. de la Tokio din anul 1964, dintre care 7 de aur, 7 de argint și 10 de bronz. Cea mai bună comportare au avut-o boxerii, sub conducerea lui Felix Stamm, care au adus 7 medalii: 3 de aur: Jozef Grudzien, Jerzy Kulej și Marian Kasprzyk; una de argint: Artur Oleh; 3 de bronz: Jozef Grzesiak, Tadeus Walasek și Zbigniew Pietrzykowski.

★

La ora actuală are loc etapa finală de pregătire în vederea J.O. de la München. Trebuie să spunem că în capitala Bavariei Polonia va fi reprezentată de aproape 200 de sportivi și sportive, la toate disciplinele, cu excepția voleiului feminin, fapt care a constituit, pentru polonezi, o surpriză neplăcută. În plus, nu trebuie să uităm că mulți dintre sportivi mai au de trecut unele norme.

Cîte medalii vor aduce sportivii polonezi de la München? Această întrebare o auzim mereu în c ții iubitorilor sportului.

Printre cei 200 de sportivi zenți la München vor fi cîțiv voriți. Vom începe cu „regina turilor" — atletismul. Cele mai speranțe le punem în atletele **Gryziecka,** care pe stadionul P blicii din București a stabil record mondial la aruncarea liței — 62,70 m; **Irena Szewi** care după ce a născut un cop găsește printre primele din l **Teresa Sukniewicz, Danuta S zynska** și **Grazyna Rabsztyn** c tuie un trio puternic în prob garduri.

În probele masculine contăn fapt, numai pe **Wladyslaw K** (care la aruncarea greutății a bilit un nou record al Polon 21,00 m) și pe ștafeta 4x400 m

Cîțiva favoriți avem și haltere: **Smalcerz, Baszano Kaczmarek.** De asemenea, pr boxeri vor fi unii care pot con pentru medalii: **Reszpor Tomczyk** sau **Gortat.** Veteranul mei poloneze, campionul olimpi la Mexico, **Jerzy Pawlowski,** d te să se califice din nou în f olimpică. Dintre caiaciști vom ț iona pe **Sledziewski** și dintre noiști, dublul **Broniec — Slusa**

Ne dăm foarte bine seama München, întrecerile vor fi disputate și duelul pentru loc se va da între reprezentativel lor doi „uriași", echipele Un Sovietice și S.U.A. Urmează sportivii din R. D. Germană și a Germaniei.

Echipa Poloniei are drept ob tiv ocuparea unui loc printre mele 10 țări care vor participa Jocurile Olimpice din acest

ANDRZEJ JUCEWIC
redactor șef la „Przeglad Sportowy"

Varșovia, iulie 1972.

SE VA RENUNȚA ÎN ITALIA LA TRANSMISIILE „FOTBAL MINUT CU MINUT"?

ROMA, 21 (AGERPRES). — Milioanele de amatori de fotbal din Italia riscă să fie lipsiți în sezonul 1972—1973 de transmisiile duminicale de radio și televiziune care le permiteau să urmărească „minut cu minut" desfășurarea partidelor din prima și a doua divizie a campionatului național. La radio meciurile erau transmise în direct, iar la televiziune imediat după terminarea lor. Toate aceste programe sînt în pericol de a fi anulate întrucît radio-televiziunea italiană (R.A.I.) și liga națională de fotbal nu au căzut de acord asupra clauzelor de reînnoire a contractelor. Reprezentanții echipelor din prima și a doua divizie au cerut suma de 1 miliard de lire italiene pentru cedarea drepturilor de transmitere la radio și televiziune, față de 450 000 000 de lire oferite anul trecut. Tratativele au fost reluate dar un purtător de cuvînt al R.A.I. a declarat că suma de cinci sute de milioane de lire reprezintă maximum ce poate fi oferit pentru meciurile de fotbal.

CAMPIONATELE DE ATLETISM ALE U.R.S.S.

MOSCOVA, 21 (Agerpres). — Cele mai bune performanțe, din ziua a IV-a a campionatelor unionale de atletism, au fost înregistrate la aruncarea ciocanului și în cursa de m plat femei. În mare formă, A toli Bondarciuk a cucerit titlul campion unional la aruncarea cio nului cu rezultatul de 75,74 m. dcilea clasat, Valentin Dmitrienko obținut rezultatul de 73,04 m. A gînd distanța de 800 m în 2:01,1. N le Sabaite a stabilit un nou rec al U.R.S.S. (vechiul record, deți de Kazakova, era de 2:03,2. Pe lo doi a sosit Nina Morgunova timpul de 2:01,5.

Alte rezultate: **masculin:** 5 000 Nikolai Puklakov 13:48,6, săritura prăjină: Ghenadi Bliznețov 5,20 400 m garduri: Evgheni Gavriler 49,2; 3 000 m obstacole: Romu Bitte 8:30,0; ștafeta 4x100 m: TSI Moscova 39,9; ștafeta de 4x400 Burevestnik 3:06,9; **feminin:** di Faina Melnik 62,38 m; 1 500 m: Bi mila Braghina 4:09,8; ștafeta 4 x 100 m TSKA Moscova 44,8; staf de 4x400 m: Burevestnik 3:33,0.

TELEX

Desfășurată timp de două zile pe sta nul „Bislet" din Oslo, întîlnirea in națională de atletism dintre selecțio tele masculine ale Norvegiei și Spa s-a încheiat cu scorul de 106,5—1 puncte în favoarea oaspeților. Cel bun rezultat din ziua a doua de c curs a fost obținut de spaniolul Jav Alvarez, învingător în cursa de 5 000 cu timpul de 13:26,4. Alte rezulta 400 m garduri: Soriano (Spania) 51,6; triplusalt: Floegstad (Norvegia) 15,95 m; 200 m: Garcia (Spania) 21,1; aruncarea ciocanului: Alcant (Spania) — 62,18 m; aruncarea sulit Morencos — 78,12 m (nou record al Sp niei); 800 m: Fernandez (Spania) 1:50,5.

În cadrul turneului internațional m culin de volei de la Varșovia, select nata U.R.S.S. a întrecut cu scorul 3—0 (15—7, 15—13, 15—11) echipa Franț Într-un alt joc, reprezentativa Polon a dispus cu 3—1 (15—2 15—5, 11— 15—2) de formația Bulgariei.

Etapa a 2-a a Turului ciclist al Scoț (Leven — Kilbride) a fost cîștigată sprint de francezul Claude Magni, cr nometrat pe distanța de 135 km 3 h 08:27. În același timp cu învingă torul au mai sosit englezii S. Moor, Hallam și polonezul S. Szozda. În cl samentul general individual condu Szozda, urmat de Szurkowski (Poloni — la 1:11 și Meunier (Franța) — 1:41.

La Zadar, au continuat întrecerile celo două grupe preliminare ale campion tului european de baschet rezerv echipelor de juniori.

În cel mai echilibrat meci al zile echipa Spaniei a întrecut cu scorul 60—52 (30—26) formația Poloniei. Al rezultate: Ungaria — Israel 62—51 (32—24) Franța — Grecia 72—41 (27—23); Iugosla via — Cehoslovacia 93—55 (46—21) U.R.S.S. — Turcia 74—47 (38—20). C clasamentele celor două grupe condu echipele Iugoslaviei (Grupa A) și Israe lului (Grupa B).

Numeroși spectatori au urmărit î Praga întrecerile „Marelui premiu a Cehoslovaciei" la motocicliism. Conform așteptărilor, la clasa 500 cmc, victoria a revenit cunoscutului campion italian Giacomo Agostini (pe „Mv Agusta"). Iată cei cinci clasați: clasa 125 cmc: Borje Jansson (Suedia) pe „Maico"; cla sa 250 cmc: J. Saarinen (Finlanda) pe „Yamaha"; motocicletele cu ataș: Enders — Engelhar (R. F. a Germaniei) pe „B.M.W."

PARTIDA A 5-a:

FISCHER CÎȘTIGĂ ÎN 27 DE MUTĂRI!

MECIUL DE ȘAH al secolului

Deocamdată, începînd cu partida a 3-a, meciul de la Reykjavik se desfășoară sub semnul dominației lui Fischer, care a realizat 2½ puncte din ultimele 3 partide. Interesant este faptul că el a obținut 2 victorii cu piesele negre, iar în partida cu albul (a 4-a) a fost obligat să se apere împotriva unui excepțional atac al lui Spasski. Este clar că adversarii au acordat o atenție deosebită pregătirii fazei de deschidere din punctul de vedere al negrului — în toate, aceste partide, au fost aduse întăriri importante, în variante bine cunoscute, care au dus la pierderea inițiativei de către alb.

Deci, după 5 partide, Robert Fischer a recuperat handicapul de 2 puncte cu care începuse meciul (prima partidă pierdută, a doua forfait) și a egalat scorul: 2½—2½, aceeași situație ca în meciul cu Petrosian din toamna anului trecut. A 5-a partidă, pe care a jucat-o cu o precizie tehnică remarcabilă, ne prezintă tabloul obișnuit al unui Fischer în mare formă, animat de o implacabilă voință de a cîștiga. Spasski a fost depășit în deschidere și a intrat într-un joc de mijloc strategic inferior. Faptul că partida s-a încheiat în urma unei greșeli grave nu face decît să confirme vechea părere a lui Tarrasch: „În poziții inferioare se fac mutări slabe".

APĂRAREA NIMZOVICI

Alb: Boris Spasski
Negru: Robert Fischer

Partida a 5-a. Reykjavik 20.VII.
1.d4 Cf 6 2.c4 e6 3.Cc3 Nb4 4.cf3 c5 5e3 Cc6 6.Nd3 N:c3+ (După 6...d5 s-ar fi intrat în varianta principală a acestei deschideri. Fischer preferă o continuare mai veche, jucată la timpul său de către Nimzovici) **7. b:c3 d6 8.e4 e5 9.d5 Ce7** (În această poziție, fostul nostru campion, maestrul Ion Bălănel, a jucat la Marianske Łazne în 1951, contra lui Pachman. **9...Ca5** obținînd avantaj după **10 0—0 b6 11.De2 Ng4! 12.h3 N:f3 13. D:f3 De7 14.Dg3 0—0—0!** Mai tîrziu s-a demonstrat că albul poate juca mai bine **10.h3! b6 11.Ne3 Na6 12.De2 Dd7 13.a4** cu joc avantajos) **10.Ch4!** (Cel mai activ. După **10.g3 h6! 11.Ch4 g5** și **12 Cg2 Da5 13.Db3 Nh3 14.0—0 0—0—0** negrul a obținut avantaj în partida Najdorf — Hübner, Wijk aan Zee 1971) **10...h6! 11. f4!?** (O încercare interesantă de a obține joc activ. Dacă acum **11...e:f4 12.N:f4 g5** atunci urmează foarte tare **13.e5!** Dar negrul evită această posibilitate și obține un joc excelent împotriva pionului slab e4. De aceea era, probabil, mai bine **11.f3**, ca într-o partidă Donner — Langeweg, Wijk aan Zee 1971... dacă nu cumva Fischer a-avea o întărire a jocului negru și în acest caz) **11...Cg6** (Vezi diagrama. O idee strategică profundă. Slăbirea poziției de pioni este compensată de slăbiciunea pionilor **e4** și **c4**) **12.C:g6 f:g6 13.f:e5 d:e5 14.Ne3 b6 15.0—0 0—0 16a4!?** (Din punct de vedere strategic, poziția este favorabilă negrului. Pionul liber d5 este lipsit de valoare, putînd fi ușor blocat, iar perechea de nebuni a albului nu constituie un avantaj, deoarece structura de pioni în centru este blocată. Menținerea pionului „a" forțează crearea unei slăbiciuni la b6, dar și pionul a4 va constitui o țintă de atac) **16...a5 17.Tb1 Nd7 18. Tb2 Tb8 19.Tbf2 De7 20.Nc2** (Nebunul trebuie să apere cele 2 puncte slabe: a4 și e4) **20...g5** (Presiunea turnurilor albe pe coloana „f" nu are importanță. Negrul începe să manevreze pentru a-și concentra forțele asupra slăbiciunilor albe) **21.Nd2 De8 22.Ne1 Dg6 23 Dd3 Ch5!** (Slăbiciunile a4 și e4 sînt fixate — calul se îndreaptă spre f4) **24.T:f8+T:f8 25.T:f8+R:f8 26.Nd1** (Preludiul greșelii de la mutarea următoare. Nebunul eliberează locul damei) **26... Cf4 27.Dc2?** (Pierde imediat dar și după **singura** apărare posibilă, 27. Dh1 negrul are o poziție strategic cîștigată) **27....N:a4!** și albul a cedat. Da-

Aruncătorul de greutate Wladislav Komar (21,00 m în acest an) — una din speranțele olimpice ale Poloniei

ROBERT FISCHER

BORIS SPASSKI

Poziția după 11...Cg6

ROBERT FISCHER

BORIS SPASSKI

(Poziția finală)

că 28.D:a4, atunci 28... D:e4 amenințînd D:g2 mat și D:e1 mat. O înfrîngere severă și în același timp un nou „break" cu negrul.

Partida a 6-a se va disputa duminică.

Sergiu SAMARIAN

V-AȚI DEPUS BULETINELE PRONOSPORT?

Programul concursului Pronosport nr. 30 din 23 iulie 1972, este următorul: I: Victoria Roman — Unirea Iași; II: C.F.R. Pașcani — Danubiana Roman; III: Ceahlăul Piatra Neamț — Letea Bacău; IV: Flacăra roșie București — Autobuzul București; V: T.M. București — Tehnometal București; VI: Sirena București — Laromet București; VII: Poiana Cîmpina — Prahova Ploiești; VIII: Carpați Sinaia — Victoria Florești; IX: Caraimanul Bușteni — Metalul Plopeni; X: U.M. Timișoara — Vulturii Lugoj; XI: Vitrometan Mediaș — U.P.A. Sibiu; XII: Metalul Copșa Mică — C.F.R. Sighișoara; XIII: CSM Sibiu — Gaz metan Mediaș.

Pentru a veni în sprijinul participanților în ceea ce privește cunoașterea din vreme a concursului Pronosport următor, publicăm în continuare programul concursului nr. 31 de duminică 30 iulie 1972: I: Unirea Iași — Textila Botoșani; II: Danubiana Roman — Victoria Roman; III: Trotușul — Ceahlăul; IV: Autobuzul București — Laromet București; V: Tehnometal București — Flacăra roșie București; VI: T.M. București — Sirena București; VII: Prahova Ploiești — Carpați Sinaia; VIII: Progresul Timișoara — U.M. Timișoara; IX: Vulturii Lugoj — Electromotor Timișoara; X: C.F.R. Timișoara — Furnirul Deta; XI: Gaz metan — Vitrometan Mediaș; XII: UPA Sibiu — Metalul Copșa Mică; XIII: C.F.R. Sighișoara — C.S.M. Sibiu.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 21 IULIE 1972

EXTRAGEREA I: 12 30 67 59 47 35 55 16 44
EXTRAGEREA A II-A: 9 71 4 64 11 18 1
FOND GENERAL DE PREMII: 904 402 lei.

Plata premiilor se va face astfel: în Capitală din 29 iulie pînă la 4 septembrie 1972 inclusiv; în țară aproximativ din 2 august pînă la 4 septembrie 1972 inclusiv.